

TIF 2009:

Nikky Logan, Aeneas Verhé

Het Italiaans Flipper Kampioenschap

Begin maart stuurden de organisatoren van een flipperevenement in Italië (Federico een bericht naar Nikky Logan en Aeneas Verhé of ze wilden reclame maken voor het allereerste Italiaans flipperkampioenschap. Van het één kwam het ander en uiteindelijk waren ze tijdens het Pinksterweekeinde in Italië. Bijgaand hun verslag!

Uitnodiging

Begin maart kregen we plots mail uit Italië of we wilden reclame maken voor het allereerste Italiaanse flipper kampioenschap dat begin juni werd gehouden. We antwoordden dat we ons best zouden doen en ondernamen meteen de nodige stappen. Als dank hiervoor kregen we de spontane uitnodiging of we ook wilden meedoen. Op het eerste zicht was dit niet echt haalbaar gezien het dan ook Sinksenweekend was in België (redactie: Pinksteren in NL) en we eigenlijk al van alles gepland hadden. Maar na een beetje wikken en wegen en hotels vergelijken kwamen we tot de conclusie dat het in die periode in Italië zeer rustig is, maar ook al zeer zonnig. We waren toch van plan om naar die regio op vakantie te gaan, waarom niet een maand vroeger dan gepland gaan en beide combineren? Zo gezegd, zo gedaan, 2 dagen Milaan en dan een week Gardameer..

Federico, de organisator was zeer gelukkig want inmiddels had hij al over de 15 inschrijvingen wat er uiteindelijk meer dan 20 werden en voor een eerste keer zeker niet slecht is. Italië is blijkaar een te groot land en spelers willen niet helemaal uit het zuiden komen.

Op locatie

Uiteindelijk vertrokken we op 1 juni naar Milaan. Tegen 17u arriveerden we in het aangeraden hotel, op minder dan een kilometer van het kampioenschap. Een mooie keuze zou blijken want de locatie was schitterend gekozen: vlakbij alle invalswegen, het eten was goed en de prijs was onderhandeld door Federico - alle wedstrijdspelers kregen een speciale kamerprijs.

Maandagavond waren we te moe om nog te gaan kijken of spelen, maar er waren geen voorrondes voorzien dus dat was niet echt een probleem. Dinsdag begon het kampioenschap om 14u, we hadden 's ochtends nog ruim de tijd om Milaan te gaan bezoeken wat we dan ook uitgebreid deden. Het opgegeven adres van het kampioenschap was enkel de naam van een Piazza: een plein, zonder huisnummer. We wisten dan ook niet goed waar ons aan te verwachten. Waar precies werd het gehouden, was er een grote zaal of zo? Toen we er rond 13u aan kwamen werd een ander ons duidelijk.. het was duidelijk een kampioenschap op zijn Italiaans! Het centrum van het dorpje was afgesloten voor een groot straatfeest. Er was zelfs een wedstrijd met sjotterkasten (redactie: tafelvoetbal) en racebanen. En dat flipperkampioenschap? Gewoon op het plein zelf, in de open lucht.

De flipperkasten waren opgesteld onder party tentjes..

De wedstrijd

De wedstrijd was gepland om te beginnen om 14u.. maar omdat enkele e-m kasten technische problemen hadden,

andere nog op tournament settings moesten gezet worden, de organisator een beetje zoek was en men nog wilde wachten op spelers die zich hadden ingeschreven maar niet opdaagden (en men hoopte op nog wat extra inschrijvingen), werd het uiteindelijk 15u30. Gelukkig kon men ondertussen al proefspelen op de aanwezige flipperkasten.

De lange vertraging was een tegenvaller voor ons, ons dochttertje was zich al te lang aan het vervelen. Nikky moest spijtig genoeg forfait geven en met haar terug naar het hotel gaan. We hadden gehoopt dat we elk om beurt onze potjes konden spelen terwijl de andere ons dochttertje bezig hield, maar gezien de wedstrijdopzet was dat ook niet mogelijk.

De nog aanwezige spelers (18 in totaal, vooral Italianen, enkele Duitsers maar ook twee Polen) werden in groepjes van 4 verdeeld en aan elk werd een scheidsrechter toegewezen.

De wedstrijd opzet was eenvoudig: iedereen speelde op elke kast (spelletjes met 4 tegelijk). 100 punten gingen naar de speler met de hoogste score, 95 voor de tweede, dan 90, enz. De speler met het hoogste puntentotaal over alle kasten heen werd kampioen.

De wedstrijdkasten waren: Red Show, Super Sonic, Moon Flight, Lucky Strike, Monster Bash, Cactus Canyon, Medieval Madness, Tales of the Arabian Nights, Champion Pub, Indiana Jones en Street Fighter II.

De elektronische kasten stonden op 3 ballen, factory settings. Optisch waren de kasten iets minder, maar de eigenaar zei me dat hij bewust niet zijn mooiste kasten naar de wedstrijd had meegebracht. De kasten waren netjes gepoetst en technisch in orde met krachtige spoelen. Enkel op ToTan was het moeilijk om de bal volledig de ramp naar links te laten rondgaan (de bal viel vaak achteraan terug op het speelveld), en Medieval Madness stond enorm steil. De tilts lieten wel de nodige reddingen toe, echt strak stonden ze zeker niet.

Op de electro-mechanische kasten was werkelijk niets aan te merken. Allemaal in mooie staat, netjes gepoetst, perfect werkend. Ze speelden voorbeeldig, echt een genot om een wedstrijd te spelen op oude flipperkasten die zich gedragen zoals het hoort, flipperen met het nodige duw- en trekwerk. Enkel de lampjes in de kopkast aflezen was soms een probleem onder de witte tentjes (voor bv de 100.000'en punten bij kasten met tellers tot 99.999 punten) maar de scheidsrechter hield tijdens het spelen in het oog hoe vaak je de teller had rondgespeeld en liet ook weten wanneer je aan de laatste bal ging beginnen.

De uitslag

Na 19u30 hadden de meeste groepjes eindelijk gedaan. Het

was een lange, vermoeiende marathonsessie geworden bij meer dan 30 graden. De kinderen die tussendoor op de vrije kasten kwamen spelen en de optredens op het plein (gepaard gaande met oorverdovend luide muziek) zorgden voor het nodige concentratieverlies. Wat een flipperkast speler allemaal lijden kan..

Het was dan nog een uur wachten tot de organisator opnieuw opdook voor de prijsuitreiking. De top 5 was voor Italiaanse spelers. Voor de medewerkers was een attentie voorzien en alle deelnemers kregen ook een klein aandenken.

En hoe is het niveau van de Italiaanse spelers hoor ik al vragen?

De winnaar (Daniele Acciari) heeft zeker verdiend gewonnen, hij haalde op 4 van de 11 kasten de hoogste score. De top 3 zijn zeker spelers waarmee serieus rekening gehouden moet worden indien ze gaan meedoen aan internationale wedstrijden. De meeste andere Italianen vallen in de middenmoot van wedstrijdspelers.

Al bij al was het kampioenschap een positieve ervaring. De te warme temperatuur en vele vertragingen werden ruimschoots goed gemaakt door de vriendelijkheid en gastvrijheid van de Italianen. Het kleine aantal spelers maakte ook dat het gezellig was en je iedereen kon leren kennen. En een wedstrijd in open lucht moet je gewoon eens gedaan hebben. Men was al van plan om volgend jaar de wedstrijdopzet iets wijzigen zodat die vlotter verloopt. Sommige Duitsers hadden de wedstrijd gecombineerd met een flipperwedstrijd in Zwitserland enkele dagen ervoor, wij met onze zomervakantie, hopelijk zijn er volgend jaar veel meer (internationale) deelnemers. Serieuze wedstrijdspelers die punten willen verzamelen voor de IFPA rankings moeten hier echt aanwezig zijn.

Meer foto's op www.Flippers.be

